

In Nederland kennen we iets soortgelijks wat we vooral op molens in de noordelijke provincies zien. Deze 'zelfzwichting' zoals het in Nederland heet is echter een veel moderner systeem dan op deze Ierse molen is aangebracht. Het blijkt om een prototype uit eind 18^e eeuw te gaan. Anders dan bij normale zelfzwichting waar de klepjes via een doorboorde as aan de staartkant bediend kunnen worden tijdens het draaien, moet de molenaar hier voor iedere wiek handmatig de kleppen open of dicht zetten door de spanning op een veer te regelen. In het Engels wordt dit systeem ook 'spring sails' ofwel veerwieken genoemd.

Enkele maanden later ben ik in contact gekomen met de beheerder van de molens. Onder het genot van een kopje Ierse Barry's thee vertelde hij dat het complex wat ambitieus is opgezet. Bij de herbouw zijn grote gaten in de kennis over de Ierse molenbouw opgevuld met Nederlandse toepassingen: een soort van internationale hybride dus. Maar helaas is er ondanks het ruime aanbod van vrijwilligers niemand die met de molens kan werken, dus zijn de zeilen weggerot en blijven ze stil staan.

Alleen de waterradmolen maakt dagelijks zijn rondjes. Het zou mooi zijn om de molens in ieder geval weer draaiend te krijgen, al is dat wel even slikken. Loop ik hier niet te hard van stapel? Ik heb nog maar net mijn diploma en maar zeer beperkt ervaring, en al helemaal niet op buitenlandse molens en met andere weerpatronen... Maar aan de andere kant is dit een schone lei: Er moet op gewerkt worden anders blijft die saai en leeg. Er is geen traditie om op terug te vallen en alle tijd om zelf iets te maken. Ik zal zeker nog vaak in contact komen met mijn collega's op De Leeuw voor advies of gewoon een babbel.

Fáilthe!

Roos

Openingstijden: dinsdag 13:00 tot 16:30 uur

zaterdag 13:00 tot 16:00 uur

Tijdens de opening bereikbaar tel. 0297 346012

Locatie molen De Leeuw: Zijdstaat 28 te Aalsmeer

Uit de winkel

De medewerkers van de winkel hebben al snel hun draai gevonden met betrekking tot het vernieuwde kassasysteem en het aanmaken en gebruik van de etiketten. Doordat het nog al eens is voorgekomen dat er juist op draaidagen heel weinig wind was en de molenaars geen kilo konden malen, moest zo nu en dan "nee" worden verkocht. Gelukkig blijken er veel trouwe klanten te zijn die later terugkomen om het door hen gewenste product te kopen. Het elektrificeren van één van de maalkoppels maakt het mogelijk om altijd het hele productassortiment te kunnen leveren.

**Meer informatie over "De Leeuw" kunt u vinden op:
www.molendeleeuw.nl**

Meel van de Leeuw nr. 44, sept. 2017

Korenmolen "De Leeuw"

Aalsmeer

Er is flink wat tijd verstreken sinds het verschijnen van de laatste "Meel van de Leeuw". De redactie brak zich het hoofd over onderwerpen die nog niet ter sprake waren gekomen. Dat betekent niet dat er intussen niets is gebeurd.

In juni vond het Flowerfestival plaats. In het kader daarvan werd de molen fraai versierd met bloemenslingers en gekleurde zeilen en waren wederom vele vrijwilligers van 'De Leeuw' in touw om het aandeel van de molen vorm te geven. Dank daarvoor!

Tijdens het Flowerfestival werd een officieel moment ingepland om het schild van het Ambachtelijk Korenmolenaars Gilde (AKG) te onthullen. Zoals in de pers al is geschreven gebeurde dit namens de Gemeente door wethouder Jop Kluis en was vanuit het AKG hun secretaris Bert van der Voet aanwezig. 'De Leeuw' mag zich – doordat Paul en Chris tot 'gezel' geballoteerd zijn – nu formeel AKG-molen noemen. Dat geeft een aantal rechten en uiteraard ook verplichtingen.

Simone Verscheure draait sinds haar examen ook regelmatig op 'De Leeuw' en zij is van plan om binnenkort de opleiding tot korenmolenaar te doen. Fantastisch, zo wordt de maalploeg steeds verder versterkt. Roosmarijn van der Geest slaagde ook voor haar molenaarsexamen. Hoewel we dachten dat ook zij op 'De Leeuw' aan de slag zou gaan, liep dat even anders. In de tekst hiernaast legt zij zelf uit hoe dat zo kwam.

Dennis van den Berg heeft onlangs besloten om niet langer deel uit te maken van de maalploeg. De molenaars hebben hem – onder dankzegging uiteraard – eind juli uitgezwaaid.

Natuurlijk hoopten we aan te kunnen kondigen dat nu toch eindelijk de verbouwing zou gaan plaatsvinden. Dat is helaas niet het geval. We zullen moeten wachten op goedkeuring van de Gemeente en of zij bereid zijn een deel van de kosten voor hun rekening te nemen. Dit laatste is noodzakelijk gelet op de kosten van de totale verbouwing.

Leo Bertoen

voorzitter

Dia dhaoibh! (Goedendag)

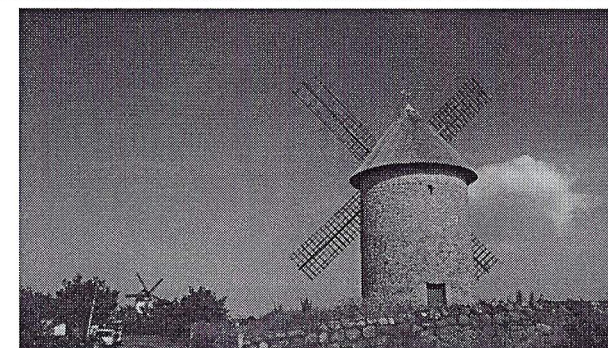
Bijna 3 jaar geleden alweer ben ik aan komen waaien op molen De Leeuw. Ik had al wel een beetje ervaring met molens, maar van echt lessen was het nooit gekomen. Wat dat betreft kon ik geen betere plek treffen en kwam terecht in het team als in een warm bad.

Alles leek erop dat ik bij tijd het team zou gaan versterken zodra het papiertje behaald was, maar zoals vaak blijkt de toekomst niet altijd even voorspelbaar te zijn. Mijn partner kreeg een goede baan aangeboden in het buitenland en na een paar verkenning rondjes in Ierland zal ik dit najaar volgen.

Gelukkig hoef ik van molens geen afscheid te nemen. Het toeval wil dat op een half uur reizen in een landbouwmuseum in het vissersdorpje Skerries drie molens te vinden zijn in meer of mindere staat van draaivaardigheid.

Dat nodigde natuurlijk uit tot een beter kijkje, en op een gure oudejaarsavond waar verder niemand aanwezig was werd mij de sleutel toegeworpen van een kleine middeleeuws aandoende torenmolen met typische strogedekte puntkap. Van buiten zag alles er goed uit, al ontbreken de zeilen en is het gevlucht al lang niet meer rondgegaan. Binnenin leek het hele binnenwerk op enkele details na vrijwel compleet en in ongebruikte staat, al was het niet nieuw. Hier had duidelijk iemand veel aandacht en liefde in gestopt maar is het nooit aan draaien en malen toegekomen.

Het gaande werk – de draaiende onderdelen – zijn een mengelmoes van herkenning, onbekende constructies en vraagtekens waarbij één ding wel duidelijk was: iemand wist waar hij mee bezig was. Of delen van de constructie typisch Iers zijn of een latere ingeving zal deels wel onbekend blijven want helaas is er op molengebied in Ierland droevig weinig bewaard gebleven.

300 meter verderop staat de 'opvolger' van de middeleeuwse torenmolen: een ranke molen met lange staart en niet 4, maar 5 wieken. In Nederland komt het niet voor, maar in Engeland en Duitsland zijn zulke oplossingen wel toegepast toen molens tijdens de industriële revolutie met machines moesten gaan concurreren. In tegenstelling tot de torenmolen is deze bovenkruier nog wel deels authentiek en is al een halve eeuw geleden van de ondergang gered. Niet alleen het aantal wieken is bijzonder, maar ook de vorm ervan. Het hekwerk en de zeilen zijn hier vervangen door klepjes die open en dicht gedraaid kunnen worden al naargelang de windsterkte.

